

21 AUGUSTUS 2016 – EENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 66, 18-21

Dit zegt de Heer:

„Ik ga alle volkeren en talen bijeenroepen en zij zullen komen en mijn glorie aanschouwen. Voor hun ogen zal Ik tekenen verrichten. Die gespaard zijn gebleven, zal Ik uitzenden naar de volkeren, zelfs naar ver verwijderde kusten waar mijn faam nog niet is doorgedrongen en waar ze mijn glorie nog niet hebben aanschouwd; onder alle volkeren zullen zij mijn glorie verkondigen. En op paarden en wagens, in karossen, op muilieren en dromedarissen zullen zij uit alle volkeren uw broeders bijeenbrengen op mijn heilige berg in Jeruzalem en ze de Heer aanbieden als een offergave, zoals de Israëlieten in reine vaten hun spijsoffers aanbieden in de tempel van de Heer. En ook uit de volkeren zal Ik mijn priesters kiezen en levieten,” zo spreekt de Heer.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEËN 12, 5-7.11-13

Broeders en zusters,

Gij zijt het Schriftwoord vergeten dat u als kinderen aanspreekt en vermaant: „Kind, minacht de tucht van de Heer niet, laat u door zijn straf niet ontmoedigen. Want de Heer tuchtigt hem die Hij liefheeft, Hij straft ieder die Hij als zijn kind erkent.”

Het lijden dient om u te verbeteren en op te voeden; God behandelt u als kinderen. Ieder kind wordt wel ooit door zijn vader gestraft.

Tucht is nooit prettig, op het moment zelf is er meer verdriet dan blijdschap; maar op lange termijn levert ze voor degenen die zich door haar lieten vormen, de heilzame vrucht op van een heilig leven. Daarom, heft op de slappe handen, strekt de wankele knieën, laat uw voeten rechte wegen gaan; het kreupele lid mag niet ontwricht worden, maar moet genezen.

EVANGELIE

LUCAS 13, 22-30

In die tijd trok Jezus rond door steden en dorpen, gaf er onderricht en zette zijn reis voort naar Jeruzalem.

Iemand vroeg Hem: „Heer, zijn het er weinig die gered worden?”

Maar Hij sprak tot hen: „Spant u tot het uiterste in om door de nauwe deur binnen te komen, want, Ik zeg u, velen zullen proberen binnen te komen, maar zij zullen daar niet in slagen. Als eenmaal de huisvader is opgestaan en de deur gesloten heeft, en als gij dan buiten op de deur begint te kloppen en begint te roepen: ‘Heer, doe open!’, zal Hij u antwoorden: ‘Ik weet niet waar gij vandaan komt.’ Dan zult ge opwerpen: ‘In uw tegenwoordigheid hebben we gegeten en gedronken, en in onze straten hebt Gij onderricht gegeven.’ Maar weer zal zijn antwoord zijn: ‘Ik weet niet waar gij vandaan komt. Gaat weg van Mij, gij allen die ongerechtigheid bedrijft.’ Daar zal geweest zijn en tandengeknars, wanneer gij Abraham, Isaäk en Jakob en al de profeten zult zien in het Rijk Gods, terwijl ge zelf buiten geworpen zult zijn. Zij zullen komen uit het oosten en het westen, uit het noorden en het zuiden, en zij zullen aanzitten in het koninkrijk Gods. Denkt eraan: er zijn laatsten die eersten en eersten die laatsten zullen zijn.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Hoe kom je in de hemel?

EVANGELIE • De vier schrijvers van ‘de goede boodschap van Jezus Christus’ of het ‘evangelie’ vertellen hun verhaal ieder op een eigen manier. Vandaar: vier evangeliën. Ze maken daarbij gebruik van woorden die ze doorkregen van anderen. Die ‘overleveringen’ of ‘tradities’ trachten ze op zo’n wijze te vertalen dat ze voor hun lezers herkenbaar worden in het eigen leven. Van Lucas weten we dat hij zich voorgenomen had voor Teofilus – de godsvriend aan wie hij zijn evangelie opdraagt – een „betrouwbare schrift” op te stellen (zie zondag 3). Daartoe grasduinde hij nauwgezet in de overlevering van de apostelen – de oorspronkelijke ooggetuigen – en bracht hij in die bronnen ordening en structuur aan.

Het relaas van Jezus’ reis naar Jeruzalem toont ons iets van die ‘orde’ van Lucas. Jeruzalem is meer dan zomaar een plaats. Het is het centrum waarrond hij zijn evangelie opbouwt. Zijn eerste boek begint er en eindigt er. Voortdurend is de gedachte van onderweg zijn naar Jeruzalem aanwezig. Het lijkt alsof Lucas wil zeggen dat Jezus’ hele leven één grote reis naar Jeruzalem is. De leerlingen en lezers worden opgeroepen die rode draad op te nemen en de Mensenzoon op die weg na te volgen.

Onderweg houdt Jezus hier en daar halt voor een stukje lering of om in te gaan op een vraag die ‘iemand’ stelt zoals: „Zullen er nu velen of weinigen gered worden?” Die kwestie komt enkel voor in het evangelie van Lucas. Mogelijk was het een vraag die hij vermoedde bij de lezers van zijn evangelie. ‘Iemand’ is dan ‘iedereen’.

Eens te meer horen we geen theologische verhandeling, maar confronteert Jezus de vraagsteller met enkele voorbeelden uit de dagelijkse praktijk. Lucas put daarvoor uit zijn bron van Jezuswoorden en brengt die op een originele manier samen. Het resultaat? Twee korte gelijkenissen over mogelijke uitsluiting uit het koninkrijk van God.

Je hebt de *nauwe deur*. De reddingspoort naar het koninkrijk is aan de krappe kant. Velen zullen er proberen langs te glippen. Jezus vraagt aan wie Hem wil volgen op de weg naar Jeruzalem om tot het einde mee te gaan. Waar de weg door een enge poort leidt, wordt een uiterste inspanning verwacht. De eerste stap naar de hemel is aartsmoelijk.

Nog erger, er is ook de *dichte deur*. Eenmaal de deur dicht, is het te laat. Wie dan nog binnen wil, zal dit niet meer kunnen. Als de hemelse deur zich sluit, zal geen enkel beroep op eigen merites leiden tot een opening. Lucas geeft twee gekende voorbeelden van dergelijke aanspraken: „wij hebben samen met U eucharistie gevierd” en „wij hebben naar uw woord geluisterd”. Op zich twee waardevolle uitingen van het christen-zijn, toch? Welnu, voegt Jezus eraan toe, als ze niet gedragen worden door gerechtigheid zijn ze waardeloos. Zonder de werken van barmhartigheid zijn fervente misgangers en vrome lezers van deze commentaren er dus aan voor de moeite. Aan de hemelpoort worden ze niet herkend en weggestuurd.

De „werkers van de ongerechtigheid” (vertaling Marc Vervenne) zullen knarsetandend jammeren als ze zien hoe de hele aartsfamilie en alle profeten mee aanzitten aan de eeuwige dis van God. Terwijl ze zelf buitengeworpen zijn, komen van alle windstreken nog vele anderen aanzetten. Zij worden gerechtigd mee aan te schuiven aan het koninklijke banket van alle volken. De laatsten werden eersten en omgekeerd.

Samen door één deur met de Mensenzoon. Het is een hele uitdaging. Om ter eerst? Vergeet dan de gerechtigheid niet.

EERSTE LEZING • Uiteindelijk is het er God om te doen alle volkeren samen te brengen op zijn heilige berg in Jeruzalem. Joden, christenen, moslims en mensen van goede wil zijn geroepen tot zijn volk. Zelfs de uiterste kustbewoners die nog nooit van God of gebod hebben gehoord, mogen van de partij zijn. Thuiskomen bij God, daarvoor zijn we hier op aarde. Voor niets anders.

LEZING UIT HEBREEËN • Het vergeten Schriftwoord komt uit het boek Spreuken (3, 11-12). Een goed begrepen pedagogische tik of een vormende aai is voor kinderen van God soms nodig en op termijn heilzaam. Kronkelpaden leiden af. De weg gaat rechtdoor. Laat je begeleiden door Jezus, de leidman en voltooiër van ons geloof. Verman je.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be